

og Valutacentral, Bortskæring af Papirkapitalen i Stedet for Opretholdelse af den gennem Nedsættelse af Renten, Lettelse af Erhvervslivet gennem Afskaffelse af Skatter i Stedet for vilkaarlige Tilskud til Erhvervslivet ved Hjælp af Skatter paa andre Erhverv og paa Landets Forbrugere, hvis forringede Købeevne derved yderligere forværrer Vilkaarene for de kriseramte Erhverv.«

Ordføreren for Kommunerne (*Aksel Larsen*) angreb Regeringens Krisepolitik, som ikke vilde afhjælpe Krisen, men kun flytte Byrderne, idet den gennem Prisforhøjelser og øget indirekte Beskatning vilde tage fra Arbejderne og Forbrugerne og give til Finanskapitalen. Til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden var der ikke gjort tilnærmelsesvis, hvad der kunde gøres, og Socialreformen havde ikke virket til Arbejdernes Tilfredshed. — Efter nogle Betragtninger over Regeringens fagpolitiske Politik, der var gaaet ud paa at knytte Fagforeningerne fastere og fastere til det kapitalistiske Statssystem, omtalte Taleren den Strømkæntring, der var ved at foregaa inden for de enkelte politiske Partier, idet han særlig vendte sig mod Hans Niensens Ordførertale, der placerede Socialdemokratiet som et kapitalistisk samfundsbevarende Parti med Fædrelandets Forsvar som Løsenet. Heroverfor vilde Kommunerne sætte en proletarisk Klassepolitik med Underklassens Interesser som eneste Formaal.

Schmidt (Slesvigske Parti) fremsatte en Række Udtalelser om Tilstanden i de sønderjyske Landsdele og om Forholdet mellem Danmark og Tyskland og dets Virkning paa Norden, et Spørgsmaal, der nu var aabent, men maatte løses paa fornuftig Maade ved Forhandlinger mellem Repræsentanter for de to Folk. Det nye Tyskland vilde ikke propagere National-socialisme i andre Lande, men det ventede at blive forstaaet, og at man erkendte, at Tyskland ikke tænkte paa krigeriske Eventyr, men var beskæftiget med et vældigt Opbygningsarbejde, der lagde Beslag paa alle Kræfter. Verdenskrisen havde tvunget de enkelte Stater til at begynde et Saneringsarbejde i deres egne Lande og havde derved truet det internationale Fællesskab; men naar Oprejsnings- og Oprydningsarbejdet i nogen Grad var gennemført, vilde Tyskland ikke mere være nedværdiget til at være Udbytningsobjekt for andre, og saa vilde det bedre end nu kunne enes med sine Naboer.

Til Forslagets 2. *Behandling* forelaa i Betænkningen 30 Ændringsforslag, som ikke var af større finansiell Rækkevidde. De var alle tiltraadt af hele Udvalget og vedtoges uden Afstemning. Nogle af Samraadsspørgsmaalene (om Nedbringelsen af Personaleantallet ved Statsbanerne, om Anvendelse